Dosarul:nr. 2r-1951/24 Judecător: Muruianu Maria
2-24051139-02-2r-27062024

D E C I Z I E

20 februarie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

în componentă:

Președintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Dorin Dulghieru și Constantin Roșca

examinând fără participarea părților recursul declarat de *****, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L „Vero-Nadina" către S.R.L "Petrol-Activ" și *****, cu privire la executarea obligațiilor contractuale, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 mai 2024, prin care cererea de asigurare a acțiunii s-a admis integral,

c o n s t a t ă:

La data de 08.05.2024 S.R.L „Vero-Nadina", a depus o cerere de chemare în judecată către S.R.L "Petrol-Activ" și *****, cu privire la executarea obligațiilor contractuale.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată, reclamanta S.R.L „Vero-Nadina" a formulat și cerința cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii , prin care a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești ale pârâtului, invocând prevederile art. 174-175 CPC, menționând că, la data de 25.10.2023 în adresa companiei S.R.L „Petrol-Activ" a fost expediată o pretenție privind achitarea datoriei și atenționarea despre adresarea în instanța de judecată, avizul fiind recepționat la data de 31.10.2023.

Susține că, tot la data de 25.10.2023 a fost expediată o pretenție privind achitarea datoriei și atenționarea despre adresarea în instanța de judecată și domnului *****, avizul de recepție returnându-se la data de 08.11.2023.

Invocă că, ulterior, după recepționarea pretențiilor S.R.L „Petrol - Activ" a adresat în adresa companiei S.R.L „Vero-Nadina" un răspuns, prin care a recunosc datoria existentă și solicitând un termen de două, trei luni pentru achitarea datoriei restante.

Relatează că, până la moment nici S.R.L „Petrol-Activ" și nici ***** nu și-au onorat obligațiile contractuale, iar la data înaintării cererii de chemare în judecată suma datoriei constituie 486135,25 lei.

Astfel, în prezenta cauză este imperativ de a dispune măsuri de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe conturile bancare și pe bunurile imobile și mobile deținute de pârâți.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 mai 2024, s-a admis cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii depusă de S.R.L „Vero-Nadina"

către S.R.L „Petrol-Activ” și *****, cu privire la executarea obligațiilor contractuale. S-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile și imobile precum și asupra mijloacelor financiare aflate în conturile bancare ale pârâților S.R.L “Petrol-Activ” IDNO 1020600015416 și ***** IDNP 0990806039385 în limita valorii acțiunii în mărime de 486135,25 lei.

La 11 iunie 2024, ***** a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 mai 2024, solicitând casarea parțială a acesteia cu emiterea unei noi încheieri potrivit căreia cererea de asigurare a acțiunii să fie respinsă în privința recurentului.

În motivarea recursului a invocat că după recepționarea pretențiilor, S.R.L „Petrol-Activ” a adresat în adresa companiei S.R.L „Vero-Nadina” un răspuns, prin care a recunoscut datoria existentă şi solicitând un termen de două, trei luni pentru achitarea datoriei restante.

Iar în susținere s-a relatat că, până la ziua înregistrării cererii de chemare în judecată şi cea de aplicare a măsurilor asigurătorii, nici S.R.L „Petrol-Activ” şi nici ***** nu și-au onorat obligațiile contractuale, iar la data înaintării cererii de chemare în judecată, suma datoriei constituia 486.135,25 lei.

Totodată, reclamanta însă, nu a informat instanța, despre faptul, că după recepționarea pretenției de către pârâta „Petrol-Activ” S.R.L, a efectuat careva plăți prin virament.

La caz, urmează de reținut că instanța de fond nu a argumentat riscurile în cazul respingerii cererii privind aplicarea măsurilor asigurătorii în privința mea. In mod specific, instanța de fond avea obligație să analizeze şi să motiveze clar şi detaliat existenta riscurilor reale şi iminente care ar fi justificat aplicarea măsurii de sechestru.

Astfel, susține recurentul că instanța de fond nu a subliniat nicio dovadă privind existența unor astfel de riscuri. Nu a fost demonstrat că aş avea intenția sau capacitatea de a înstrăina bunurile sau de a diminua activul patrimonial în mod deliberat pentru a eluda eventualele obligații rezultate dintr-o hotărâre judecătorească. Fără aceste dovezi, măsura sechestrului aplicată asupra tuturor bunurilor mobile şi imobile, precum şi asupra mijloacelor financiare, devine disproporționată şi nejustificată.

Mai mult, principiul proporționalității, esențial în orice proces judiciar echitabil, nu a fost respectat. Instanța de fond nu a luat în considerare alternative mai puțin restrictive care ar fi putut proteja drepturile reclamantului fără a impune o sarcină excesivă asupra subsemnatului.

Susține recurentului că lipsa unei justificări adecvate a riscurilor în cazul respingerii cererii de aplicare a măsurilor asigurătorii reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil şi a principiului contradictorialității, punând sub semnul întrebării legalitatea şi echitatea măsurii dispuse de instanța de fond.

Menționează că i-a fost aplicat sechestru şi pe cârdul salarial, astfel în cât nu poate asigura persoanele aflate la întreținere cu produse alimentare, precum şi nu-mi poate procura produsele alimentare pentru a-i asigura un mod normal de alimentație.

Cele mai sus relatate dovedesc cu certitudine faptul că judecătorul eronat a admis cererea reclamantei/intimatei.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Studiind recursul declarat şi materialele pricinii, Colegiul consideră recursul ca fiind întemeiat şi pasibil de a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu art.427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Colegiul a stabilit că ***la data de 08.05.2024 S.R.L „Vero-Nadina", a depus o cerere de chemare în judecată*** către S.R.L „Petrol-Activ" și *****, cu privire la executarea obligațiilor contractuale.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată, reclamanta S.R.L „Vero-Nadina" a formulat și cerința cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, prin care a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești ale pârâtului, invocând prevederile art. 174-175 CPC, menționând că, la data de 25.10.2023 în adresa companiei S.R.L „Petrol-Activ" a fost expediată o pretenție privind achitarea datoriei și atenționarea despre adresarea în instanța de judecată, avizul fiind recepționat la data de 31.10.2023.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 mai 2024, s-a admis cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii depusă de S.R.L „Vero-Nadina" către S.R.L "Petrol-Activ" și *****, cu privire la executarea obligațiilor contractuale.

S-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile și imobile precum și asupra mijloacelor financiare aflate în conturile bancare ale pârâților S.R.L "Petrol-Activ" IDNO 1020600015416 și ***** IDNP 0990806039385 în limita valorii acțiunii în mărime de 486135,25 lei.

La 11 iunie 2024, ** a declarat recurs*** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 mai 2024, solicitând casarea parțială a acesteia cu emiterea unei noi încheieri potrivit căreia cererea de asigurare a acțiunii să fie respinsă în privința recurentului.

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

În același timp, Codul de procedură civilă prevede că tratatele internaționale au prioritate față de legislația internă şi cer judecătorilor să aplice direct prevederile tratatelor internaționale. În acest sens, sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale revine instanțelor naționale.

Astfel, la judecarea cauzelor, instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea sau actul, care urmează a fi aplicate şi care prevede drepturi şi libertăți proclamate de Convenția Europeană, sânt compatibile cu prevederile acesteia.

În caz de incompatibilitate, instanțele judecătorești vor aplica direct prevederile Convenției Europene, despre acest fapt fiind menționat în actele judecătorești de dispoziție pronunțate.

Colegiul Civil reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-i-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În baza art.10 alin.(1) Cod civil persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Potrivit art.11 alin.(1) Cod civil buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

În contextul pretenţiilor deduse judecării instanța de recurs reține că în temeiul art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În temeiul art.16 alin.(1) Cod civil apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin:

a) recunoașterea dreptului;

b) restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulităţii actului juridic;

d) declararea nulităţii actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligaţiei în natură;

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalităţii;

i) rezoluţiunea sau modificarea contractului;

j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;

k) alte căi prevăzute de lege.

În temeiul alin.(2) al aceluiași articol metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condiţiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Potrivit art.13 alin.(1) Cod civil niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

Alin.(2) indică că în cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura şi consecinţele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

În temeiul art.9 alin.(1) și (2) CPC, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfășurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod şi de alte legi.

În conformitate cu prevederile art.174 alin.(1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu prevederile art.175 alin.(1) CPC, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a1) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului;

b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el;

d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că, judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Totodată, Colegiul reiterează și prevederile art.177 alin.(1) CPC, care reglementează expres, că cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În conformitate cu art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel.

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acțiunii, Colegiul constată că această instituție este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

În sensul normei enunțate este de înțeles că instanța urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul și temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.

Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Colegiul reține că potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legislația națională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul şi modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminentei dreptului într-o societate democratică (hot. CC nr. 26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015). Or, într-un stat democratic de drept protejarea şi promovarea drepturilor şi libertăților omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004).

Colegiul Civil, analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-i-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit motivării încheierii contestate, instanța de fond a ajuns la concluzia că reclamantul a justificat și a administrat probe, care să impună aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Drept consecință, instanța a conchis că, reieșind din circumstanțele și argumentele invocate în cerere, luând in considerație faptul că asigurarea acțiunii trebuie să contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate și astfel, constituie un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective al participanților la proces, ținând cont și de natura litigiului inițiat între părți, judecătorul ajunge la concluzia de a admite cerința cu privire la asigurarea acțiunii formulată în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L „Vero-Nadina” către S.R.L „PetrolActiv” și *****, cu privire la executarea obligațiilor contractuale.

În mod distinct, se pune în evidență faptul că, în speță, prin asigurarea acțiunii, sub nici o formă, nu se prejudiciază fondul cauzei, iar sechestrul aplicat, fiind unul temporar, nu poate aduce atingere dreptului de proprietate ale pârâtului asupra bunurilor sechestrate și nici dreptului la un proces echitabil în sensul garantat de CEDO.

Raportând prevederile acestor norme la circumstanțele speței, Colegiul conchide că cererea de asigurarea a acțiunii depusă de reclamanta S.R.L „Vero-Nadina” este parțial întemeiată din considerente ce urmează.

La înaintarea acțiunii în instanța de judecată, S.R.L „Vero-Nadina” a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești ale pârâților S.R.L “Petrol-Activ” și *****, invocând prevederile art.art.174-175 CPC, menționând că la data de 25.10.2023 în adresa companiei S.R.L „Petrol-Activ” a fost expediată o pretenție privind achitarea datoriei și atenționarea despre adresarea în instanța de judecată, avizul fiind recepționat la data de 31.10.2023.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 mai 2024, s-a admis cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii depusă de S.R.L „Vero-Nadina” către S.R.L “Petrol-Activ” și *****, cu privire la executarea obligațiilor contractuale. S-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile și imobile precum și asupra mijloacelor financiare aflate în conturile bancare ale pârâților S.R.L “Petrol-Activ” IDNO 1020600015416 și ***** IDNP 0990806039385 în limita valorii acțiunii în mărime de 486135,25 lei.

Totodată, reclamanta nu a informat instanța de fond, că după recepționarea pretenției de către pârâta S.R.L “Petrol-Activ” a efectuat careva plăți prin virament.

Astfel, conform chitanței la dispoziția de încasare nr.131 din 28.03.2024 se atestă că S.R.L “Petrol-Activ” a achitat reclamantei S.R.L „Vero-Nadina” 10 000 lei cu titlu de datorie pentru motorină, la data de 29.03.2024 a achitat 10.000 lei, la data de 01.04.20204 a achitat 10.000 lei, la 15.07.2024 -5000 lei, la data de 12.07.2004- 10 000 lei; la 11.07.2024-10 000 lei (f.d.50-53).

Prin urmare este cert și fără echivoc că după recepționarea pretenției de către pîrîta S.R.L “Petrol-Activ” a efectuat careva plăți prin virament în scopul achitări datoriei

Se constată că reclamanta/intimata a depus cererea de asigurare a acțiunii fără a argumenta riscurile în cazul respingerii cererii cu privire la aplicarea măsurilor asiguratorii în privința directorului S.R.L "Petrol-Activ", *****. În mod specific, instanța de fond avea obligația să analizeze și motiveze clar și detaliat existența riscurilor reale și iminente care ar fi justificat aplicarea măsurii de sechestru.

Totodată, din momentul asigurării acțiunii şi aplicării sechestrului pe cardul salarial al recurentului, apar probleme financiare ultimul este în imposibilitate de a asigura persoanele aflate la întreținere cu produsele alimentare.

Astfel, măsură de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestru asupra bunurilor mobile și imobile precum și asupra mijloacelor financiare aflate în conturile bancare ale pârâtului ***** IDNP 0990806039385 în limita valorii acțiunii în mărime de 486135,25 lei, este neîntemeiată, temei pentru care, Colegiul consideră necesar de a casa încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 14 mai 2024, cu menținerea încheierii în partea aplicării sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile precum și asupra mijloacelor financiare aflate în conturile bancare ale pârâtei S.R.L "Petrol-Activ" IDNO 1020600015416 în limita valorii acțiunii în mărime de 486135,25 lei.

Or, principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

În temeiul dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, (hotărârea Curţii Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanța de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

În continuarea ideii prefigurate, conducându-se de prevederile art.9 CPC, Colegiul Civil reține rolul diriguitor al instanței de judecată în organizarea şi desfășurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalității părților în drepturi, art.26 CPC, motiv din care exonerarea limitarea nejustificată a unui participat la proces în drepturile procesual-legale, ar reprezenta în esență o favorizare nejustificată a celuilalt participant la proces, în frauda regulilor unui proces echitabil.

În contextul celor expuse, Colegiul Civil la concluzia de a admite recursul declarat și a casa parțial încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 mai 2024 în partea ce ține de aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile precum și asupra mijloacelor financiare aflate în conturile bancare ale pârâtului ***** IDNP 0990806039385 în limita valorii acțiunii în mărime de 486135,25 lei.

În conformitate cu art.427 lit. c) CPC, Colegiul Civil,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de *****.

Se casează parțial încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 mai 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L „Vero-Nadina” către S.R.L “Petrol-Activ” și *****, cu privire la executarea obligațiilor contractuale, în partea ce tine de aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile precum și asupra mijloacelor financiare aflate în conturile bancare ale pârâtului ***** IDNP 0990806039385 în limita valorii acțiunii în mărime de 486135,25 lei și în această parte se emite o nouă încheiere prin care :

Se respinge cererea S.R.L „Vero-Nadina” privind aplicarea sechestrului, în partea ce tine de aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile precum și asupra mijloacelor financiare aflate în conturile bancare ale pârâtului ***** IDNP 0990806039385 în limita valorii acțiunii în mărime de 486135,25 lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii Dorin Dulghieru

Constantin Roșca